

प्राणानां स्थितिमनुविधातुं कथमपि । धनैर्योऽप्याख्यै-
र्ननु परिभवोऽभ्यर्थनफलम् निहारोऽप्ये पञ्चाङ्गनम-
हृह भोक्षति निधनमिति” शान्तिः । पञ्चावयवस्य
सप्तावयवस्य वा सांख्योऽन्तिमे ४ अवयवे च तस्य यस्य
कस्यचित्साक्षः अन्तिमभागरूपम् उद्गाहप्रसोहप्रति-
हृत्तृभिः मिलितैर्युगपदेयम् । “ननु पञ्चविधं सामो-
पासीत वचनो हिङ्कारः प्रीतिः प्रस्तावः वषां उद्गीयः
शरत् प्रतिहारो हेमन्तो निधनम्” “वाचि सप्तविधं
सामोपासीत यत्किञ्चित् वाचो क्लमिति स हिङ्कारः
यत्प्रेति स प्रस्तावो यदेति स आदिः यदुदिति स उ-
द्गीयः यत्प्रतीति स प्रतिहारः यदुपेति स उपद्रवः
यत्सीति तन्निधनम्” भा० उ० । निधनं धनं यस्यात् । १६-
रिष्टे लि० “निधनता सर्वोपदांसास्यदम्” सूक्तकटिकम्
निधनवत् लि० निधन+अच्यर्थे सलुप् स्य वः । १३रण-
युक्ते निधनावयवयुक्ते श्चान्ति न० “पङ्क्तौ निधन-
वत् । निधनवत् आपावचम्” वजु० १११६ “निधनवत्-
साम” वेदो० ।

निधा स्त्री निधीयते धार्यते बन्धनेनानया नि+धा-अ ।
१ पाठसमूहे “निधा पाप्मा भवति यन्निधीयते” निरु०
४।२ “चक्षुर्दृष्टवज्जानु निधयेव बह्वानु” ऋ० १०।
७१।१ “निधा पाप्मा पावसमूहस्तथा बह्वानु” भा०
भावे अ । २ निधाने शर्पणे च ।

निधान न० नि+धा-भावे ल्युट् । १ स्थापने निधीयतेऽल ।
२ साधारे अत्रान्वे निधानभूतं सर्वं सद्यः समधिगच्छति”
आगमः । ३ बन्धने “एतन्नावावताराणां निधानं
बीजमख्यम्” भाग० १।१।६ । ४ निधिशब्दात् । ५ सप्रकाशे
सि० कौ० निमूकशब्दे दृश्यम् । “नेरनिधाने” पा० “नि-
धानकुम्भस्य यथैव दुर्गतः” रघुः “इत्या निधानं प्रादेन
सोऽर्थनिष्कति निधया” काशोख० ४६ अ० । ततः कस्यां
चतुरर्थ्यां क । निधानक तत्पञ्चमद्वेषादौ ।

निधि पु० नि+धा-साधारे कि । १ वस्तुन साधारे “निधिः
श्रुतीनां धनसम्पदानिव” भाषः “तद्विद्यमेतस्य निधेः
कवानाम्” नैष० । जलनिधिः गुह्यनिधिरित्यादि
२ नविकानामनख्यशब्दे श्वसुद्रे राजनि० ४ विष्णो परेश्वरे
तस्य सर्वोपादत्तात् तदात्मम् । “सर्वः सर्वः शिवः
स्याचूर्भूतादिनिधिरख्यः” विष्णुसु० “प्रसवेऽस्मिन् सर्वं
निधीयते इति निधिः” भा० ५ भूजाताद्यातस्मान्निक-
नादौ निताड० निधिविशये विधिभेदस्तोक्तो यथा

“अधुना भूमौ चिरनिष्ठातस्य सुवर्णादेर्निधियन्द्वाभ्य-
स्याधिनमे विधिमाह” राजा खड्गो निधिं दद्यात् हिजे-
भ्योऽङ्गं हिजः पुनः । विद्वानशेषमादद्यात् सर्वस्यासौ
प्रभुर्यतः । इतरेषु निधौ खड्गे राजा षष्ठांशमाहरेत् ।
अग्निवेदितविज्ञातोदायस्तं दण्डमेव च” याज्ञ० उक्तं
खड्गं निधिं राजा खड्गार्धं ब्राह्मणंभ्यो दत्त्वा शेषं
कोषे निवेशयेत् । ब्राह्मणस्तु विद्वान् श्रुताभ्ययनसम्पन्नः
सदाचारो यदि निधिं लभेत तदा सर्वमेव गृह्णीयात् ।
यथादसौ सर्वस्य जगतः प्रभुः । इतरेषु तु राजविद्बहु-
ब्राह्मणव्यतिरिक्तेनाविद्बहुब्राह्मणव्यतिरिक्तादिना निधौ
खड्गे राजा षष्ठांशमधिगन्ते दत्त्वा शेषं निधिं स्वयमा-
हरेत्” यथाह वशिष्ठः “अप्रसायमानं वित्तं योऽधि-
गच्छेत् राजा तद्वरेदधिगन्ते षष्ठमंशं प्रदद्यात्” इति ।
गौतमोऽपि “निध्यधिगमो राजधनं न ब्राह्मणस्याभि-
रूपस्याब्राह्मणोऽप्याख्याता षष्ठमंशं लभेतेत्येके” इति ।
अग्निवेदित इति कर्त्तरि निष्ठा । अग्निवेदितचासौ वि-
ज्ञातश्च राजा” इत्यग्निवेदितविज्ञातः । यः कश्चिन्नधिं
खड्गो राज्ञे न निवेदितवान् विज्ञातश्च राजा, स सर्वं
निधिं दाप्योदण्डाय यत्प्रपेक्षया । अथ निधेरपि स्ना-
न्यागत्य रूपसङ्गादिभिः स्नानं भावयति तदा तस्यै राजा
निधिं दत्त्वा षष्ठं द्वादशं वांशं स्वयमाहरेत्” यथाह
मनुः “समायमिति यो ब्रूयाच्चिधिं सत्येन मानवः ।
तस्याददीत षष्ठभागं राजा द्वादशमेव वेति” । अथवि-
वक्ष्यस्तु वर्षकाषाढपेक्षया वेदितव्यः” । १ महापद्मस्य पद्मस्य
चक्षुः मकरकच्छपो । “उक्तुन्दुक्तुन्द्वीकाश्च सर्वस्य नि-
धनो नव” इति शब्दात्तैः सर्वभिन्नानामपानामेव
निधित्वं तद्वत्त्वञ्च मार्कण्डेयपु० ६० अ० उक्तं यथा

“मार्कण्डेय उवाच । वसिष्ठी नाम या विद्या
वज्रपीडासाश्च देवता । तदाधाराश्च निधयस्तान् मे
निगदतः शृणु । तत्र पद्ममहापद्मौ तथा मकरकच्छपो ।
उक्तुन्दुक्तुन्दौ नीलश्च यक्षश्चैवाटनो निधिः । सत्यां
हड्यो भवन्त्येते वज्रिः सह भवन्त्वमी । एते ह्यटो
समाख्याता निधयस्तव क्रोटुके । एमिराजोक्तिं चित्तं
मातृपक्ष महातने । यादक् स्वरूपं भवति तन्मे
निगदतः शृणु । पद्मो नाम निधिः पूर्वं स यस्य भवति
हिज । स तस्य तत्पुत्रानां च तत्पुत्राणां च नात्यनः ।
दाक्षिण्यवारः पुत्रस्येन चाविजितो भवेत् । सत्पाचारो